

βούληση

βούληση, η, ουσ. [<αρχ. βούλησις <βούλομαι], η βούληση·

- η λαϊκή βούληση, η θέληση, η επιθυμία, η απόφαση του λαού: «η λαϊκή βούληση στις τελευταίες εκλογές έφερε το τάδε κόμμα στην εξουσία»·

- κατά βούλησιν, όπως νομίζει, όπως θέλει ή όταν θέλει να πράξει κανείς κάτι: «μια και ξέρεις πώς έχει η κατάσταση, μπορείς από δω και πέρα να ενεργήσεις κατά βούλησιν || οι βουλευτές ψήφισαν κατά βούλησιν»·

- πвр κατά βούλησιν, βλ. λ. [πвр](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας